

การสำรวจการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมกลุ่มอุตสาหกรรม ในจังหวัดเชียงใหม่

พิกุล พงษ์กลาง³

p_pmay@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานและเพื่อสำรวจความต้องการเพิ่มเติมความรู้ทางด้านบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ประกอบด้วย ผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ หุ่นส่วน ผู้จัดการหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดเชียงใหม่ จากรายชื่อกิจการในเว็บไซต์ไทยด้าบลดอทคอม (www.thaibtambon.com) มีจำนวน 222 ราย (ณ 9 ธันวาคม 2549) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และหาร้อยละของประเด็นที่สนใจโดยใช้ Cross tabulation

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเกี่ยวกับเรื่องต้นทุนสินค้าและข้อมูลเกี่ยวกับงบการเงิน มากกว่าข้อมูลในด้านอื่น โดยสาเหตุมาจากอุตสาหกรรมการผลิตนั้น ให้ความสำคัญกับต้นทุนสินค้าสำหรับการบริหารงาน และใช้ข้อมูลงบการเงินนั้นเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของกิจการ

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการเพิ่มเติมความรู้ทางด้านการคำนวณต้นทุน การจัดทำงบการเงิน การจัดทำงบประมาณ การวิเคราะห์ทางการเงิน และการเสียภาษี ในระดับค่อนข้างมาก แสดงถึงผู้ประกอบการให้ความสำคัญและเห็นประโยชน์ของความรู้ดังกล่าว

นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาของผู้ใช้ข้อมูลทางการบัญชีในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน จึงเห็นว่าการจัดอบรมหรือให้ความรู้ทางการบัญชีสำหรับแต่ละกลุ่มที่ศึกษานั้น ควรจะแตกต่างกัน เพื่อความเหมาะสมต่อปัญหาที่เกิดขึ้นจริงของแต่ละกลุ่ม

คำสำคัญ : วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดเชียงใหม่

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันนี้ผู้บริหารจะต้องเผชิญกับการแข่งขันในทุกรูปแบบ และจะต้องทำการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องคำนึงถึงความอยู่รอดและโอกาสในการเติบโตของกิจการ และเนื่องจากสภาพแวดล้อมได้เปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน รวมถึงมีการเชื่อมโยงข่าวสารที่รวดเร็วขึ้น ทำให้ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจรอบด้าน

ข้อมูลทางด้านการบัญชีนับเป็นข้อมูลสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรสามารถวางแผน กำหนดแนวทางการดำเนินธุรกิจ และประเมินศักยภาพขององค์กรได้ ซึ่งจะเป็นข้อได้เปรียบของ

³ อาจารย์ประจำภาควิชาบัญชี มหาวิทยาลัยพายัพ

ผู้บริหารในองค์กรขนาดใหญ่ หรือเป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ เพราะองค์กรเหล่านั้นจะมีนักบัญชี หรือ ส่วนงานบัญชีที่จะช่วยในการตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง รวมทั้งจัดทำรายงานทางการเงินที่ถูกต้อง และ เข้าใจง่ายเพื่อที่จะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรนั้น สามารถนำเอาข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่จะไม่ได้จัดทำบัญชีเอง แต่มอบหมายให้ สำนักงานรับทำบัญชีจัดทำให้ เนื่องจากในองค์กรไม่มีนักบัญชี และผู้ประกอบการก็ไม่มีความรู้ทางด้านการ บัญชีอย่างเพียงพอ ส่งผลให้องค์กรขาดการเก็บและบันทึกข้อมูลทางการเงินที่ถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ผู้ประกอบการเองก็ไม่สามารถนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินที่สำนักงานรับทำบัญชีจัดทำให้ มาใช้ในการตัดสินใจ เนื่องจากขาดความเข้าใจในข้อมูลดังกล่าว ทำให้ผู้ประกอบการไม่ได้นำข้อมูลทางการเงิน บัญชีที่มีอยู่มาใช้ในการบริหารงานอย่างเพียงพอ ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการบริหาร เช่น การคำนวณต้นทุน การผลิตที่แท้จริง การประมาณการในการผลิตสินค้าหรือปริมาณสินค้าในคลังที่เหมาะสม จำนวนสินค้าที่ ต้องขายเพื่อให้คุ้มทุน ผลกำไรขาดทุนที่แท้จริง วิธีการคำนวณภาษีที่ถูกต้อง และไม่สามารถตัดสินใจ ปัญหาที่สำคัญได้อย่างถูกต้อง เช่น การรับหรือปฏิเสธคำสั่งซื้อพิเศษ การตัดสินใจผลิตเองหรือซื้อจาก บุคคลภายนอก การส่งเสริมการขาย การเพิ่มหรือยกเลิกสายการผลิต สาขา หรือเขตขาย การตัดสินใจ จำหน่ายหรือผลิตต่อ และ การกำหนดราคาขายสินค้า เป็นต้น

จากปัญหาที่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมประสบอยู่นั้น ทางภาควิชาการบัญชี คณะ บัญชี การเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยพายัพ จึงเล็งเห็นความสำคัญและมีแนวคิดที่จะเปิดสอน หลักสูตรระยะสั้นทางการบัญชีสำหรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้น ซึ่งหากผู้ประกอบการมี ความรู้ทางด้านบัญชีอย่างเพียงพอและเหมาะสม จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าใจถึงข้อมูล และ รายงานทางการเงินที่ได้อย่างถูกต้อง และส่งผลให้สามารถนำข้อมูลทางการเงินนั้นมาใช้ในการวางแผน และตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

ด้วยเหตุนี้ผู้ทำการวิจัยจึงสนใจที่จะสำรวจการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารงานของ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้ได้ข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นแนวทางในการจัดทำโครงสร้าง หลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการ รวมถึงการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการวางแผนการศึกษา การ บริหารการศึกษา และการพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยพายัพต่อไป

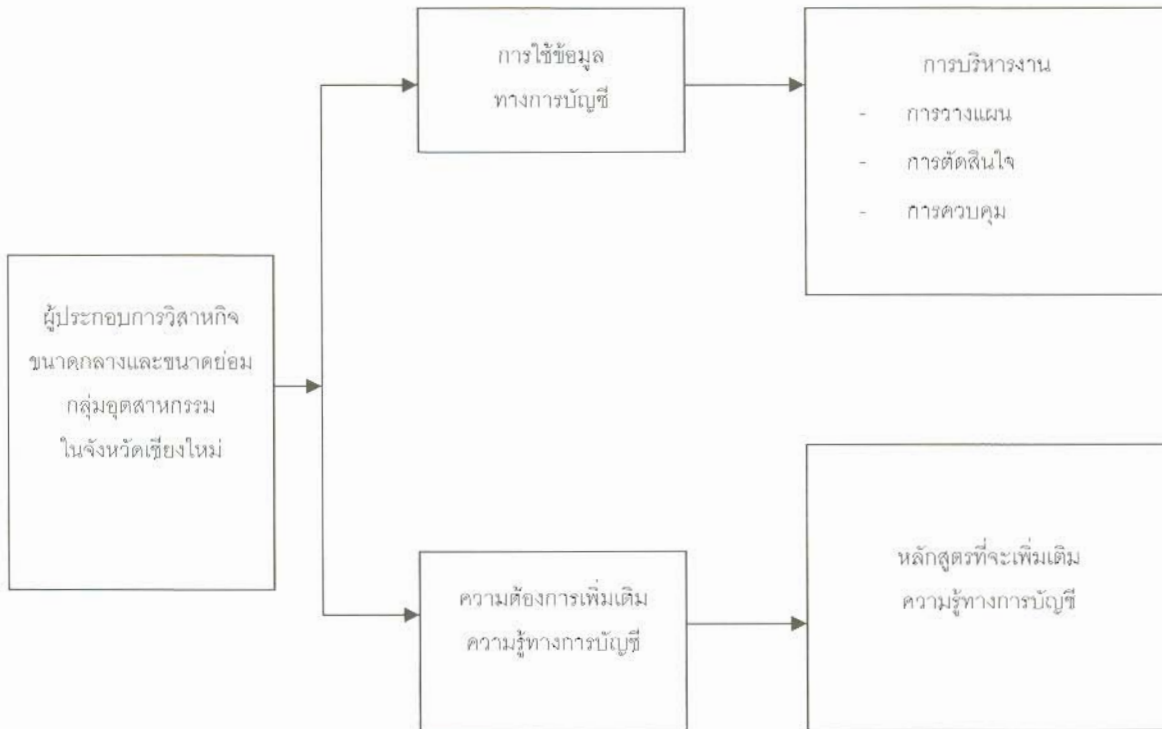
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม
2. เพื่อสำรวจความต้องการเพิ่มเติมความรู้ทางด้านบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

3. กรอบแนวความคิดของงานวิจัย

การสำรวจการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการศึกษา ดังนี้

4. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายชื่อกิจการในเว็บไซต์ไทยด้าบลดอทคอม (www.thaitambon.com) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการเจ้าของ ผู้บริหาร และหุ้นส่วนของกิจการในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสำรวจการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และศึกษาถึงความต้องการความรู้ทางด้านบัญชีเพิ่มเติมของผู้ประกอบการ

5. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารและพัฒนาหลักสูตรทางการบัญชีที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

(i) **ข้อมูลทางการบัญชี** หมายถึง เนื้อหาทางด้านการบัญชีที่ส่งผลต่อการวางแผน การตัดสินใจ การควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงาน เช่น เอกสารทางการเงิน การวางแผนทางการเงิน การประเมินผลตอบแทนจากการลงทุน การคำนวณต้นทุนสินค้า การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนและการวางแผนกำไร การจัดทำงบประมาณ การวิเคราะห์งบการเงิน และการควบคุมภายใน

(ii) **ลักษณะการใช้ข้อมูลทางการบัญชี** หมายถึง ประเภทของข้อมูลทางการบัญชีที่ผู้ประกอบการนำมาใช้ในการวางแผน ตัดสินใจ การควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงาน

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) (รักษพงษ์ บุญฤทธิ์มนตรี, 2544) หมายถึง กิจกรรมที่มีลักษณะการสร้างมูลค่าแก่ระบบเศรษฐกิจในแง่ของการว่าจ้างแรงงาน สร้างรายได้เป็นมูลค่าเพิ่มในบทบาทด้านผู้ผลิต ผู้กระจายสินค้าและผู้ให้บริการ ตามหลักเกณฑ์การแบ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดไว้โดยใช้เกณฑ์จำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรอย่างใดอย่างหนึ่ง

7. เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

7.1 เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีคำถามทั้งแบบปลายปิดและปลายเปิด โดยลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น ส่วนดังนี้ 4

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ประกอบการ ได้แก่ ตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับคุณวุฒิสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การศึกษาต่อเนื่องของผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และลักษณะการดำเนินงาน จำนวนลูกจ้าง จำนวนสินทรัพย์ ทุนจดทะเบียน ผู้ทำบัญชีและงบการเงินให้กับกิจการ และประเภทธุรกิจของสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงาน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับงบการเงิน ต้นทุนสินค้า งบประมาณ อัตราส่วนทางการเงิน การลงทุนและการตัดสินใจระยะยาว ข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลต้นทุนคุณภาพในการบริหารงาน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเพิ่มเติมความรู้ทางด้านบัญชี ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับงบการเงิน ต้นทุนสินค้า การจัดทำงบประมาณ การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน วิธีการประเมิน

โครงการลงทุนและการตัดสินใจระยะยาว การวิเคราะห์งบการเงิน ภาษีอากร ระบบสารสนเทศทางการบัญชี และข้อมูลด้านอื่น ๆ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่นในความต้องการพัฒนาความรู้ทางการบัญชี

7.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการบัญชี จำนวน 7 ท่าน เพื่อตรวจสอบ 3 ความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อสามารถวัดได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการศึกษา

2. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ประกอบการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 3 ราย และใช้สูตรของ OKuder-Richadson ในข้อคำถามแบบมาตราวัดนามบัญญัติ (Norminal Scale) โดยการหาค่าคงที่ภายในจากวิธี KR₂₀ ได้ค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าความเป็นเอกพันธ์ภายในมีค่าเท่ากับ 0.9376 เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้วแปลผลได้ว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก (2526 ,เผียน ไชยศร)

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บตามแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา 2 ส่วน คือ

8.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มอุตสาหกรรม ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 120 ก u ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งแนบซองเปล่าติดแสตมป์จำนวนซองถึงผู้วิจัย และหนังสือจากสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ เพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลไปยังกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ ตามที่อยู่ที่ปรากฏบนเว็บไซต์ไทยตำบลดอทคอม และให้กลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามกลับถึงผู้วิจัยทางไปรษณีย์ โดยเริ่มต้นเก็บข้อมูลในเดือนเมษายน ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2550

ขั้นตอนที่ 2 ในกรณีที่ยังได้รับแบบสอบถามไม่ครบตามจำนวนจากการสุ่มเลือกในครั้งแรก ผู้วิจัยได้ทำการติดตามทางโทรศัพท์ เพื่อขอความร่วมมือในการส่งแบบสอบถามกลับมา

ขั้นตอนที่ 3 ในกรณีที่ยังได้รับแบบสอบถามไม่ครบตามจำนวนจากการสุ่มเลือกในครั้งที่ 2 ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัย ได้ออกสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาจากขั้นตอนที่ 1 หรือ 2 เพื่อให้ได้รับแบบสอบถามครบตามจำนวน

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมายังผู้วิจัยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาลงตารางรหัส (CodingForm) และจัดรวบรวมนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

8.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากตำราเอกสาร หนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ นิตยสาร และเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ

9. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามในแต่ละส่วนเป็นดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นการเลือกตอบเพียงข้อเดียว (Multiple Choice) และแบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ (Check List) โดยเป็นมาตรวัดแบบ Nominal Scale และ Ordinal Scale ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงาน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเพิ่มเติมความรู้ทางด้านบัญชี ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่นในความต้องการพัฒนาความรู้ทางการบัญชี จะเป็นการเลือกตอบเพียงข้อเดียว (Multiple Choice Question) และแบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ (Check List Question) ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ และเป็นคำถามปลายเปิด (Open-response Question) เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น

10. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

10.1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ประกอบการ

จากการศึกษาพบว่า สถานประกอบการของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น บริษัทจำกัด ดำเนินธุรกิจในด้านไม้แปรรูป และวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง มีลูกจ้างไม่เกิน 25 คน มีจำนวนสินทรัพย์ไม่เกิน 10 ล้านบาท มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 10 ล้านบาท และมีการว่าจ้างสำนักงานบัญชีภายนอกเป็นผู้จัดทำบัญชี

ผู้ให้ข้อมูลสถานประกอบการส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานเป็นผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ ประสบการณ์ทำงาน 5 - 10 ปี และมากกว่า 15 ปี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท จบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ และไม่ได้อยู่ในระหว่างการศึกษาต่อ

10.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงาน แนวโน้มและความสัมพันธ์ของข้อมูลที่น่าสนใจ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ข้อมูลทั้งทางด้านงบการเงิน ต้นทุนสินค้า งบประมาณ อัตราส่วนทางการเงิน ข้อมูลเพื่อการประเมินโครงการลงทุน และข้อมูลด้านอื่น ๆ ในการบริหารงาน โดยในแต่ละด้าน กลุ่มตัวอย่างใช้ข้อมูลแตกต่างกันดังนี้

ด้านงบการเงิน กลุ่มตัวอย่างใช้ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการบริหาร ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการขาย และข้อมูลจากงบกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนและบริหารงาน ตามลำดับ ส่วนข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างไม่ใช้มากที่สุด

คือการประมาณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์เพื่อวางแผนด้านค่าใช้จ่าย ซึ่งมีแนวโน้มจากการที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีความรู้หรือความเข้าใจในข้อมูลนั้น

ด้านต้นทุนสินค้า กลุ่มตัวอย่างใช้ข้อมูลต้นทุนสินค้าเพื่อวางแผนเกี่ยวกับต้นทุนสินค้าที่ขาย ใช้ข้อมูลจุดสั่งซื้อที่ทำให้กิจการประหยัดที่สุด และใช้ข้อมูลต้นทุนการผลิต เพื่อกำหนดราคาขายและบริหารต้นทุน ตามลำดับ ส่วนข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างไม่ใช้มากที่สุดคือข้อมูลต้นทุนกิจกรรมเพื่อวางแผนกำหนดราคาขายและบริหารต้นทุน ซึ่งมีแนวโน้มจากการที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีความรู้หรือความเข้าใจในข้อมูลนั้น

ด้านงบประมาณ กลุ่มตัวอย่างใช้งบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน งบกำไรขาดทุน โดยประมาณ และงบประมาณค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพื่อการวางแผนและบริหารงาน ตามลำดับ ส่วนข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างไม่ใช้มากที่สุดคือการจัดทำงบดุลโดยประมาณ ซึ่งมีแนวโน้มจากการที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีความรู้หรือความเข้าใจในข้อมูลนั้น

ด้านอัตราส่วนทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างใช้ข้อมูลอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไรและผลตอบแทนของธุรกิจ วิเคราะห์ระยะเวลาในการขายสินค้าโดยเฉลี่ยและใช้อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม ตามลำดับ ส่วนข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างไม่ใช้มากที่สุดคืออัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ซึ่งมีแนวโน้มจากการที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีความรู้หรือความเข้าใจในข้อมูลนั้น

ด้านการประเมินโครงการลงทุน กลุ่มตัวอย่างใช้ข้อมูลอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ระยะเวลาในการคืนทุน และมูลค่าปัจจุบันสุทธิ ในการประเมินโครงการลงทุน ตามลำดับ ส่วนข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างไม่ใช้มากที่สุดคือการคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิ ซึ่งมีแนวโน้มจากการที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีความรู้หรือความเข้าใจในข้อมูลนั้น

ด้านอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลต้นทุนคุณภาพ ในการบริหารตามลำดับ ส่วนข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างไม่ใช้มากที่สุดคือต้นทุนคุณภาพ ซึ่งมีแนวโน้มจากการที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีความรู้หรือความเข้าใจในข้อมูลนั้น

เมื่อทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มตามประสบการณ์ทำงานพบว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องของการที่ไม่มีความรู้หรือความเข้าใจในข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี จะมีปัญหากับข้อมูลด้านต้นทุนสินค้า และการประเมินโครงการลงทุน กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 11 - 15 ปี จะมีปัญหากับข้อมูลด้านต้นทุนสินค้า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 - 10 ปี จะมีปัญหากับข้อมูลด้านการเงิน การจัดทำงบประมาณ การคำนวณอัตราส่วนทางการเงิน และข้อมูลต้นทุนคุณภาพ

เมื่อทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มตามระดับคุณวุฒิการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างกัน คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีแนวโน้มขาดความรู้ความเข้าใจในข้อมูลทางด้านบัญชีมากที่สุด รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาโท ตามลำดับ

เมื่อทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มตามสาขาการศึกษาที่จบพบว่ามีความแตกต่างกัน คือ กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาด้านบริหารธุรกิจมีความรู้ความเข้าใจในข้อมูลทางด้านบัญชี

มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่จบการศึกษาด้านบัญชีจะเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มมีปัญหาน้อยที่สุด

เมื่อทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มตามการศึกษาต่อที่จบพบว่ามีแนวโน้มคล้ายคลึงกัน คือกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ศึกษาต่อมีแนวโน้มขาดความรู้ความเข้าใจในข้อมูลทางด้านบัญชีมากกว่ากลุ่มที่ศึกษาต่อ

เมื่อทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มตามลักษณะของการจัดทำบัญชีพบว่ามีแนวโน้มคล้ายคลึงกัน คือ กลุ่มตัวอย่างที่ว่างสำนักงานบัญชีจัดทำมีแนวโน้มขาดความรู้ความเข้าใจในข้อมูลทางด้านบัญชีมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มผู้บริหารจัดทำบัญชีเอง และให้พนักงานบัญชีของกิจการจัดทำตามลำดับ

10.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเพิ่มเติมความรู้ทางด้านบัญชี

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการเพิ่มเติมความรู้ทั้งทางด้านงบการเงิน ต้นทุนสินค้า งบประมาณ การควบคุมและการตรวจสอบภายใน วิธีการประเมินโครงการลงทุน การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน การวางแผนภาษี และระบบสารสนเทศทางการบัญชี โดยในแต่ละด้านกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการความรู้แตกต่างกันดังนี้

ด้านงบการเงิน กลุ่มตัวอย่างต้องการเพิ่มเติมความรู้ในเรื่อง การคำนวณผลกำไรหรือขาดทุนที่แท้จริง การคำนวณกำไรขาดทุนขั้นต้น และวิธีการจัดทำงบการเงินที่สำคัญ ตามลำดับ

ด้านต้นทุน กลุ่มตัวอย่างต้องการเพิ่มเติมความรู้ในเรื่อง การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์เพื่อการตั้งราคาขายที่เหมาะสม การคำนวณจุดคุ้มทุน และการคำนวณจุดสั่งซื้อที่ประหยัดที่สุด ตามลำดับ

ด้านการจัดทำงบประมาณ กลุ่มตัวอย่างต้องการเพิ่มเติมความรู้ในเรื่องการจัดทำงบประมาณดำเนินงาน และการจัดทำงบประมาณการเงิน ในอัตราส่วนที่เท่ากัน

ด้านการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน กลุ่มตัวอย่างต้องการเพิ่มเติมความรู้ในเรื่อง การกำหนดวิธีการควบคุมภายในที่เหมาะสมในองค์กร การกำหนดและจัดทำรายงานที่สำคัญในการควบคุมและประเมินการปฏิบัติงานของพนักงานในหน่วยงาน ตามลำดับ

ด้านการประเมินโครงการลงทุน กลุ่มตัวอย่างต้องการเพิ่มเติมความรู้ในเรื่อง วิธีการนำข้อมูลทางการบัญชีมาวิเคราะห์ในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อกิจการในระยะยาว

ด้านการวิเคราะห์งบการเงิน กลุ่มตัวอย่างต้องการเพิ่มเติมความรู้ วิธีการวิเคราะห์ งบการเงินเพื่อการประเมินฐานะทางการเงิน วิธีการวิเคราะห์งบการเงินสำหรับการประเมินผลการดำเนินงาน และการจัดทำรายงานที่ใช้ในการประเมินผลการบริหาร ตามลำดับ

ด้านการวางแผนภาษี กลุ่มตัวอย่างต้องการเพิ่มเติมความรู้ในเรื่องภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในอัตราส่วนที่เท่ากัน

ด้านระบบสารสนเทศทางการบัญชี กลุ่มตัวอย่างต้องการเพิ่มเติมความรู้ในเรื่องการประยุกต์คอมพิวเตอร์มาใช้งานด้านบัญชีของธุรกิจ การเลือกโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีให้เหมาะสมกับกิจการ และแนวทางการวางระบบสารสนเทศทางการบัญชีให้เหมาะสมกับกิจการ ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าอบรมความรู้ทางด้านบัญชี และเห็นว่าระยะเวลาอบรมที่เหมาะสมคือ 3 เดือน โดยช่วงเวลาที่เหมาะสมนั้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรเป็นวันเสาร์ และอาทิตย์

11. อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาในเรื่อง "การสำรวจการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่" สามารถนำมาวิเคราะห์และอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

งานวิจัยของ จุติพร สิริอรุณรุ่งโรจน์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง "ความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการตัดสินใจด้านกิจกรรมทางการตลาดของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในเขตจังหวัดลพบุรี" จากผลการวิจัยพบว่าในการตัดสินใจกำหนดราคาขาย ผู้บริหารต้องการใช้ข้อมูลกำไรและต้นทุนผลิตภัณฑ์มากที่สุด การตัดสินใจเพิ่มกำลังการผลิต ผู้บริหารต้องการใช้ปริมาณความต้องการของสินค้าและรายได้เพิ่มขึ้นมากที่สุด การตัดสินใจยกเลิกผลิตภัณฑ์ ผู้บริหารต้องการใช้กำไร(ขาดทุน)ของผลิตภัณฑ์และการเติบโตของยอดขายมากที่สุด ในการตัดสินใจออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์ใหม่ ผู้บริหารต้องการใช้ประมาณการยอดขายและกำไรมากที่สุด การตัดสินใจรับคำสั่งซื้อพิเศษ ปริมาณการสั่งซื้อและกำไรเป็นข้อมูลที่ผู้บริหารต้องการใช้มากที่สุด การตัดสินใจผลิตสินค้าหรือซื้อจากบุคคลภายนอก ต้นทุนการผลิตเองและต้นทุนในการสั่งซื้อจากบุคคลภายนอก มีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารมากที่สุด และการตัดสินใจกำหนดจำนวนสินค้าคงเหลือ ผู้บริหารต้องการใช้การพยากรณ์ยอดขายและการใช้ปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัดทางเศรษฐกิจ (EOQ) มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยครั้งนี้ ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีที่เกี่ยวกับเรื่องต้นทุนสินค้าและข้อมูลเกี่ยวกับงบการเงินมากกว่าข้อมูลในด้านอื่น โดยสาเหตุมาจากอุตสาหกรรมการผลิตนั้นจะให้ความสำคัญกับเรื่องของต้นทุนสินค้าสำหรับการบริหารงาน และใช้ข้อมูลงบการเงินนั้นเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของกิจการ นอกจากนี้ข้อมูลทั้งสองกลุ่มยังง่ายต่อการทำความเข้าใจของเจ้าของกิจการที่ไม่มีความรู้ทางด้านบัญชีมาก

งานวิจัยของ ชุตริ เทียศิริเพชร (2545) ได้ศึกษาเรื่อง "การพัฒนาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารธุรกิจจังหวัดเชียงใหม่" จากผลการวิจัยพบว่าธุรกิจที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดย่อม ในปัจจุบันมีการทำบัญชีโดยสำนักงานบัญชีและทำด้วยมือ ไม่มีการจัดทำงบการเงินภายในเพื่อการบริหารงาน มีการทำงบกำไรขาดทุนและงบดุลรายปีเท่านั้น มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการเสียภาษี เทคนิคการใช้ข้อมูลจะใช้วิธีเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการในงวดปัจจุบันกับงวดก่อน และวิเคราะห์อัตราส่วนการทำกำไร มีการวิเคราะห์ต้นทุนเพื่อการตั้งราคาขายเท่านั้น สำหรับธุรกิจขนาดใหญ่ขึ้นมีการ

จัดทำบัญชีโดยพนักงานบัญชีของกิจการเอง และทำด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีการทำงานการเงินภายในเพื่อการบริหารงานโดยวิเคราะห์การทำกำไรและการตั้งราคาขาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยครั้งนี้ที่พบว่ากิจการขนาดย่อมในปัจจุบัน มีการทำบัญชีโดยสำนักงานรับทำบัญชีหรือทำด้วยมือ ไม่มีการจัดทำงบการเงินภายในเพื่อการบริหารงาน มีการทำงานกำไรขาดทุนและงบดุลรายปีเท่านั้น โดยเทคนิคการใช้ข้อมูลเพื่อการบริหารงานจะใช้วิธีเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการในงวดปัจจุบันกับงวดก่อน และการวิเคราะห์อัตราส่วนการทำกำไร มีการวิเคราะห์ต้นทุนเพื่อการตั้งราคาขายเท่านั้น

งานวิจัยของ **บุษบา อารีย์ (2544)** ได้ศึกษาเรื่อง "ศึกษาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย ในเขตภาคเหนือตอนบน" จากผลการวิจัยพบว่าทางด้านปัญหาของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีหลายฉบับโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการนำเสนอการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยครั้งนี้ที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องการเพิ่มเติมความรู้ทางด้านบัญชีในระดับที่มาก

งานวิจัยของ **ศรีเพ็ญ วงษ์เขียว (2543)** ได้ศึกษาเรื่อง "การใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการวางแผนและควบคุมของธุรกิจผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่" จากผลการวิจัยพบว่าการจัดทำบัญชีของกิจการนั้น ผู้บริหารให้ความสำคัญเฉพาะรายการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงาน ภาษีที่ต้องเสีย ดอกเบี้ยจ่ายที่ต้องรับภาระ และไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อนโยบายทางการบัญชี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังให้ความสำคัญเฉพาะกับข้อมูลผลการประกอบการและค่าใช้จ่ายของกิจการในอดีตและปัจจุบัน มากกว่าข้อมูลที่ใช้ในการวางแผนหรือตัดสินใจระยะยาวในอนาคต

งานวิจัยของ **โอบพร คงประเสริฐ (2547)** ได้ศึกษาเรื่อง "การจัดทำข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน" จากผลการวิจัยพบว่ากิจการส่วนใหญ่มีการจัดทำงบดุล งบกำไรขาดทุน งบต้นทุนการผลิต และงบกระแสเงินสดรายปี และมีการจัดทำงบการเงินระหว่างงวดโดยเฉพาะงบรายเดือน เพื่อใช้ในการบริหารภายในกิจการ กิจการส่วนใหญ่มีการจัดทำข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหาร โดยการจัดทำข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารเพื่อนำเสนอให้กับผู้บริหารนั้น ส่วนใหญ่เป็นการจัดทำตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยครั้งนี้ที่พบว่ากิจการส่วนใหญ่ไม่ได้จัดทำการวิเคราะห์งบการเงิน และในการจัดทำข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารเพื่อนำเสนอให้กับผู้บริหารนั้น ส่วนใหญ่เป็นการจัดทำตามระยะเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น

งานวิจัยของ **โอบพร คงประเสริฐ (2547)** ได้ศึกษาเรื่อง "การจัดทำข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน" จากผลการวิจัยพบว่ากิจการส่วนใหญ่มีการจัดทำข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารงาน โดยข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารที่มีการจัดทำมากที่สุด คือ รายงานสินค้าที่ขาดหรือเสื่อมสภาพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับข้อมูลทางการเงินบัญชีในด้านต้นทุนคุณภาพในระดับปานกลาง ซึ่งสาเหตุอาจจะเกิดจาก

กลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน เพราะธุรกิจในเขตอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน เป็นกิจการขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้มีส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก

ข้อค้นพบอื่นในงานวิจัยนี้ พบว่าผู้ประกอบการซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในด้านการศึกษาและประสบการณ์ทำงาน มีแนวโน้มแตกต่างกันในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูลทางการบัญชี ทำให้การจัดหลักสูตรการศึกษานั้นควรมีการแบ่งกลุ่มเพื่อให้ตรงกับปัญหาของแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ในการทำงานนั้นพบว่า กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปีจะมีแนวโน้มในการมีปัญหากับการใช้ข้อมูลมากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งอาจจะมีสาเหตุจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อใช้ในการบริหารมากกว่า ประกอบกับการที่จบการศึกษามานานทำให้ขาดการปรับปรุงความรู้เพื่อให้ทันกับหลักการหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการนำข้อมูลทางการบัญชีสมัยใหม่มาใช้ ซึ่งอาจถือว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญในการจัดหลักสูตรการศึกษา

จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับข้อมูลทางการบัญชีในเชิงคุณภาพมากในระดับเดียวกันกับข้อมูลในเชิงตัวเลข ซึ่งทำให้สรุปได้ว่าผู้ประกอบการในปัจจุบันไม่เพียงแต่ใช้ข้อมูลทางการบัญชีที่เป็นเชิงตัวเลขเท่านั้น ยังใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพในการตัดสินใจ และบริหารงานอีกด้วย

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการความรู้เพิ่มเติมทางด้านการคำนวณต้นทุน การจัดทำงบการเงิน การจัดทำงบประมาณ การวิเคราะห์ทางการเงิน และการเสียภาษี ในระดับค่อนข้างมาก แสดงถึงผู้ประกอบการให้ความสำคัญและเห็นประโยชน์ของความรู้ดังกล่าว แต่ขาดซึ่งทักษะและความเข้าใจ จึงต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ในการบริหารงานของกิจการ จึงเห็นว่าเป็นประเด็นที่ควรกำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษา

ในประเด็นที่ผู้ประกอบการไม่ใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานนั้น พบว่าส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็นต้องใช้ถึงร้อยละ 60 - 70 แต่เนื่องจากผู้ประกอบการเองไม่มีความรู้ในการใช้ข้อมูลดังกล่าวถึง ร้อยละ 50 - 60 และมีเพียงส่วนน้อยเพียงร้อยละ 20 - 30 เท่านั้นที่มีความรู้แต่ไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ งานได้

ผู้ประกอบการที่จัดทำบัญชีเอง ซึ่งหมายถึงเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานทางด้านบัญชี ยังคงมีปัญหากับการขาดความรู้ความเข้าใจในส่วนของการวิเคราะห์ระดับสูง เช่น ในเรื่องของงบประมาณ *nit* วิเคราะห์งบการเงิน การประเมินการลงทุน และต้นทุนคุณภาพ ซึ่งทำให้เห็นว่าข้อมูลทางการบัญชีที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์ระดับสูงนี้มีความจำเป็นต่อการบริหารจัดการธุรกิจสมัยใหม่มากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา

12. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

12.1 การนำผลการวิจัยไปใช้

12.1.1 **ด้านกรมส่งเสริมสภาอุตสาหกรรม** ควรมีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการต่าง ๆ มองเห็นความสำคัญของการใช้ข้อมูลทางบัญชีให้เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจทางการบริหาร รวมทั้งควรจัดให้มีการอบรมทางการบัญชีแก่ผู้บริหารของกิจการเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในกระบวนการบริหารงานในด้านต่าง ๆ

12.1.2 **ด้านผู้บริหารของกิจการ** ควรให้ความสำคัญและใช้ข้อมูลทางการบัญชีมาช่วยในการวางแผน ควบคุม วัดผลการปฏิบัติงาน และตัดสินใจให้มากขึ้น โดยศึกษาหาความรู้เพื่อนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ในการบริหารงานในกิจการ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบริหารธุรกิจ ถ้าหากผู้ประกอบการไม่ให้ความสำคัญต่อข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารแล้ว จะทำให้ไม่สามารถทราบข้อมูลที่สะท้อนธุรกิจได้ล่วงหน้า การบริหารงานอาจผิดพลาดหรือแก้ไขไม่ทันการณ์ได้

12.1.3 **ด้านสำนักงานรับทำบัญชี** สำหรับสำนักงานรับทำบัญชี ซึ่งธุรกิจขนาดเล็กต้องพึ่งพาในการจัดทำบัญชี ควรให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการของธุรกิจซึ่งเป็นลูกค้า ให้เห็นความจำเป็นในการจัดทำบัญชีระหว่างงวดมากขึ้น เพื่อธุรกิจจะได้นำข้อมูลไปใช้ในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและนำพาธุรกิจบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

12.1.4 **ด้านสถาบันการเงินที่ให้สินเชื่อกับธุรกิจ** ควรติดตามผลการดำเนินงานของธุรกิจอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้ธุรกิจเห็นความสำคัญต่อการจัดทำบัญชีเพื่อเป็นข้อมูลในการบริหาร โดยเฉพาะการบริหารการเงิน อันจะเชื่อมสัมพันธ์ไปถึงการบริหารโดยรวมของธุรกิจ

12.1.5 **ด้านสถาบันการศึกษา** ควรส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ การฝึกอบรม เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะแห่งการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการกระตุ้นให้ผู้สอนได้ศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีเพื่อการบริหารงาน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งด้านวิชาการสู่ชุมชน ควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เพิ่งเริ่มดำเนินการหรือวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในด้านการบัญชี

12.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

12.2.1 การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มอุตสาหกรรม ในจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น ผู้สนใจครั้งต่อไปควรขยายการศึกษาไปยังกลุ่มธุรกิจประเภทอื่น หรือจังหวัดอื่น ซึ่งประโยชน์ของการนำผลการศึกษาไปใช้จะมีหลากหลายมากขึ้นตามไปด้วย จะทำให้ผลการศึกษาที่ได้รับสามารถนำไปใช้ประโยชน์มากขึ้นด้วย

11.2.2 เนื่องจากเครื่องมือทางการบัญชีที่ช่วยให้ข้อมูลทางการบัญชีสำหรับกระบวนการบริหารเกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา และในการศึกษาครั้งนี้เป็นการใช้ข้อมูลปัจจุบัน ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษานวัตกรรมทางการบัญชีอื่นที่ต้องการพัฒนาเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ปรากฏในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ซึ่งจะทำให้ผลการศึกษาที่ได้รับสามารถนำไปใช้กับสภาพแวดล้อมปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จุติพร สิริอรุณรุ่งโรจน์. 2546. "ความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการตัดสินใจด้านกิจกรรมทาง การตลาดของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในเขตจังหวัดลพบุรี". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชมพูนุท วิรัชเกษม. 2546. "ปัญหาการให้บริการจัดทำบัญชีของสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูศรี เทียศิริเพชร. 2545. "การพัฒนาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่". งานวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2530. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทยตำบล ดอท คอม. 2549. "ธุรกิจ SMEs" [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.thaitambon.com> (9 ธันวาคม 2549).
- บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุวิทย์สาส์น.
- บุษบา อารีย์. 2544. "ศึกษาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมของไทยในเขตภาคเหนือตอนบน". งานวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่.
- เผื่อน ไชยศรี. 2526. เอกสารคำสอนกระบวนวิชา ศ.ว. 450 เครื่องมือวัดผลเพื่อการแนะแนว. ภาควิชา ประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พลยุทธ ตันทจจำรูญ. 2547. "สภาพการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดเชียงใหม่". งานวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่.
- พิกุล พงษ์กลาง. 2550. หลักการบัญชี 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : สารกิตติมภ์.
- พัชรานี อุตมวุฒิกำจร. 2543. "ผู้บริหารควรปรับตัวอย่างไรเมื่อพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2543 มีผล บังคับใช้". จุฬาลงกรณ์ปริทัศน์. 22, (ธันวาคม) : 37 – 42
- รักษพงษ์ บุญฤทธิ์มนตรี. 2544. "คำจำกัดความวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม". วารสารนักบริหาร มหาวิทยาลัยกรุงเทพกรุงเทพ. 21, (มกราคม – มีนาคม) : 14.
- วิศิษฐ์ศรี จินตนา และคณะ. 2543. "การบัญชีกับการจัดการ SMEs". วารสารบริหารธุรกิจ. 23, (เมษายน – มิถุนายน) : 17 - 22.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2541. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ศรีเพ็ญ วงษ์เขียว. 2543. "การใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการวางแผนและควบคุมของธุรกิจผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. 2540. "การบัญชีกับการจัดการไม่มีความจำเป็นสำหรับผู้บริหารจริงหรือ". เอกสารภาษีอากร.16, (กันยายน) : 43 – 48.

สรายุทธ ยะกร. 2546. คิดและเขียนงานวิจัย. กรุงเทพฯ : บริษัท พี.ที.เอ.เบสท์ ซัพพลาย จำกัด.

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.). 2550. "ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม" [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://cms.sme.go.th> (1 เมษายน 2550).

โอบพร คงประเสริฐ. 2547. "การจัดทำข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.